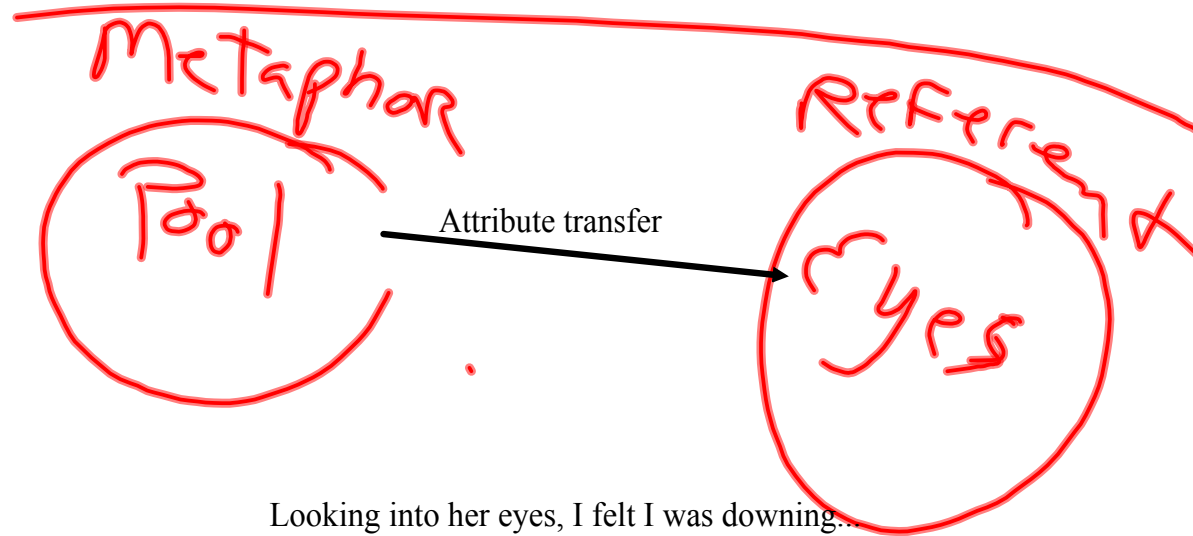

2/5/08

Metaphor in
TANACH

WHAT IS METAPHOR

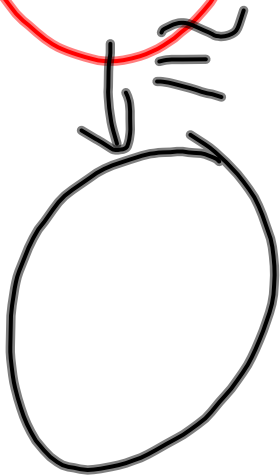

metaphor

1. Attributes of the metaphor permeate the referent, making a new entity

2. Or: Metaphor is a replacement for the referent, and it must be switched back for comprehension

JAQUES

Shakespeare: As You Like It, Scene 2 Act 7

All the world's a stage,

And all the men and women merely players:
 They have their exits and their entrances;
 And one man in his time plays many parts,
 His acts being seven ages. At first the infant,
 Mewling and puking in the nurse's arms.
 And then the whining school-boy, with his satchel
 And shining morning face, creeping like snail
 Unwillingly to school. And then the lover,
 Sighing like furnace, with a woeful ballad
 Made to his mistress' eyebrow. Then a soldier,
 Full of strange oaths and bearded like the pard,
 Jealous in honour, sudden and quick in quarrel,
 Seeking the bubble reputation
 Even in the cannon's mouth. And then the justice,
 In fair round belly with good capon lined,
 With eyes severe and beard of formal cut,
 Full of wise saws and modern instances;
 And so he plays his part. The sixth age shifts
 Into the lean and slipper'd pantaloon,
 With spectacles on nose and pouch on side,
 His youthful hose, well saved, a world too wide
 For his shrunk shank; and his big manly voice,
 Turning again toward childish treble, pipes
 And whistles in his sound. Last scene of all,
 That ends this strange eventful history,
 Is second childishness and mere oblivion,
 Sans teeth, sans eyes, sans taste, sans everything.

Attributes of actors/players

Transience? Fakeness?

Just going through the steps?

Predetermination?

תהילים פרק מב

א למנוצח, משכיל לבני-הברח.
 ב לאל תערו על אפיקי-מים -- כ נפשי תערו אליו אלהים.
 ג צמאה נפשי, לאכזבים -- לאל חי:
 ד היתה לי דמעתו לחם, יומם וליילה;
 ה אמר אל-י-י, איה אלהיך.
 ו אלהי-אכזרה, ואשפכה עלי נפשי--
 ז אנגבי נסן, אדם עד-בית אלהים:
 ח בקול-רנה ותודה; המון חוגג.
 ט מה-תשתוחחי, נפשי-- ותהמי עלי:
 י הוחלי לאלהים, כי-עוד אודנו-- ישועות פניו.
 יא אלהי-- עלי, נפשי תשתוחח:
 יב ל-כן-- אזכרך, מארץ ירדן; וחרמונים, מהר מצער.
 יג תהום-אל-תהום קורא, לחול צנוריד;
 יד ל-משבריד וגלעד, עלי עברו
 טו יומם, יצוה יהנה חסדו, ובלילה, שירה עמי--
 טז תפלה, לאל חי:
 יז אומרה, לאל סלעי-- למה שכחתני:
 יח למה-קדר אלך-- בלחץ אויב.

נ'יק ח'י'ק

אב'יק

א'יק

אז'יק

So too

ⓐ Simile

ⓑ Metaphor (Dead)

Is the thirsting soul a dead metaphor (like "dead tired"), is are we to imagine the soul drinking up God like "live waters"?

Note all of the water imagery

The "Foreign" Woman

משלי פרק ה

- (א) בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אֶזְנֶךָ:
 (ב) לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו:
 (ג) כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכמה:
 (ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות:
 (ה) רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו:
 (ו) ארח חיים פן תפּלס נעו מעגלתיך לא תדע:
 (ז) ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
 (ח) הרחק מעליה זרֶכֶךָ ואל תקרב אל פתח ביתה:
 (ט) פן תתן לאחרים הודך ושנתֶיך לאכזרי:
 (י) פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי:
 (יא) ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:

This seems to be a metaphor used to enhance the discription of the "foriegn" woman. The woman herself, however, seems quite real.

משלי פרק א

- (כ) חכמות בחוץ תרפה ברחבות תתן קולה:
 (כא) בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר:
 (כב) עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת:
 (כג) תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם:
 (כד) יען קראתי ותמאנו נסיתי ידי ואין מקשיב:
 (כה) ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם:
 (כו) גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם:
 (כז) בבא כשאודה כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה:
 (כח) אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני:
 (כט) תחת כי שנאו דעת ויראת יקנוק לא בחרו:
 (ל) לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי:
 (לא) ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו:
 (לב) כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם:
 (לג) ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה: פ

Items to note

- תובור means a town square in BH
- גל is someone who scones others' religion
- Use paralellism to understand difficult words like דיאדחפ, קחשאו
- Note her mock-stuttering in v. 28
- Fear of God is parallel to Knowledge (v. 29)
- Meshuva (v. 32) must be from the root בשי (not בוש), based on the parallel with נאש

This woman--Chochmot--is clearly not a real woman yelling in the city square. She is the personification of Wisdom (hence the name). And if she's not a real woman, which should the "foreign" woman of the real chapter be real either!!